

[Arbejdsministeren]

i samarbejde med voksenuddannelsescentrene, de tekniske skoler, arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsuddannelsescentrene. I alle amter har der tillige være gennemført forskellige typer af kortere vejledningsforløb af 1-4 ugers varighed for voksne kvinder. Formålet med kurserne er at informere og vejlede kvinderne grundigt om deres uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder i regionen. Ligestillingsaspektet er integreret i arbejdet med udvikling af vejlednings- og uddannelsesforløb for langtidsledige, og der er gjort en stor indsats for at udvikle målrettede kurser for kvinder.

Virksomhedernes rekruttering og efteruddannelse af kvinder indgår som en del af arbejdsformidlingens handlingsplan for formidling og virksomhedskontakt. Et af målene er at opnå reel ligestilling i ansættelsesprocessen.

Inden for arbejdsmarkedsuddannelserne er indsatsen koncentreret om vejledning og uddannelse af kvinder. Der har været gennemført forsøg med positiv særbehandling af ledige kvinder til specialarbejderkurser med gode beskæftigelsesmuligheder. Det fungerede på den måde, at der blev reserveret et antal pladser til ledige kvinder, som efter sædvanlig prioritering ikke ville have mulighed for at komme på kursus. Beskæftigelseseffekten har desværre vist sig at være ringe.

Generelt har der i forbindelse med ligestillingsproblematikken fundet en pædagogisk og indholdsmæssig udvikling sted. Denne udvikling har bidraget til en generel pædagogisk udvikling af arbejdsmarkedsuddannelserne.

Desuden er et helt nyt program under udvikling, nemlig den 1-årige arbejdsmarkedsuddannelse for kvinder. Når den endelige evaluering af forsøget med den 1-årige arbejdsmarkedsuddannelse for voksne ledige kvinder foreligger, vil der være et oplæg til en sammenhængende erfaringsbaseret arbejdsmarkedsuddannelse på et højt specialarbejderniveau. Jeg vil derfor i løbet af 1990 opstille nye mål for arbejdet med arbejdsformidling og arbejdsmarkedsuddannelser, hvori ligestillingsarbejdet indgår som en integreret del.

Jeg kan i øvrigt føje til, at på det sociale område er der med den såkaldte aktivpulje afsat midler til beskæftigelsesforanstaltninger for ledige kontanthjælpsmodtagere. Ved fordelingen af midlerne skal der tages særligt hensyn til initiativer for ledige kvinder.

Lad mig slutte med at sige, at jeg er enig med dem, der mener, at den største arbejdsmarkeds-mæssige hindring for ligestilling mellem mænd og kvinder er det kønsopdelte arbejdsmarked. Det gælder både lønforskelle og ledighedsrisiko. Jeg kan derfor ikke stærkt nok opfordre til at fortsætte bestræbelserne for at få kvinder i det, vi traditionelt kalder mandejob, og jeg hører også til dem, der mener, at det modsatte vil være meget hensigtsmæssigt.

Dansk Arbejdsgiverforening er her gået foran med en stort anlagt kampagne. Det kan godt være, at resultaterne indtil nu har været begrænsede, og det kan også godt være, at man undervejs er stødt på nogle vanskeligheder, bl.a. af holdningsmæssig karakter, hos forskellige personer og grupper, som man ikke havde forudset. Ikke desto mindre mener jeg, at det er den vej, man skal fortsætte ad. Det drejer sig naturligvis om uddannelse og arbejdsformidling – og her gøres der allerede meget – men først og fremmest om den lange, seje kamp mod nogle forældede traditioner og holdninger, som er så udbredte, at vi formentlig alle sammen har en rem af huden. Det er et folkeligt kulturelt problem mere end noget andet.

*Forhandling***Lilli Gyldenkilde (SF):**

Jeg skal sige tak til ministeren for besvarelsen. Jeg skal sige tak, fordi arbejdsministeren og finansministeren – sådan forstod jeg det – mente, at det var en ganske relevant forespørgsel, der var rejst, og håbede på, at vi ville få en god debat ud af det.

Tak for det! Det ønsker jeg også. Men så er der ikke så meget mere at takke for.

Jeg vil nu vælge den positive indgang til sagen. Det er rigtigt, som arbejdsministeren siger, at ligelønsproblematikken først og fremmest har at gøre med overenskomstforhandlingerne. Det er overenskomstforhandlingerne, der afgør det, og det er dér, man skal slås for, at der bliver taget de relevante hensyn til, at kvindernes ligeløn sikres.

Heri er jeg ikke spor uenig. SF har rejst denne debat, fordi vi nu står i den situation, at retningslinjer, forberedelser osv. skal i gang, og så ville det være rart at høre, om arbejdsgiversiden, nemlig finansministeren, havde gjort sig nogle overvejelser om, hvordan han i denne